

РЕШЕНИЕ

№ 28106

гр. София, 23.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8780** по описа за **2024** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на „АДМ Разград“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], С. индустриална зона, представлявано от Н. Ц. - председател на УС и Ц. Ц.-член на УС, чрез представител по пълномощие адв. Д.Д. срещу Решение № 2869/18.06.2024 г., постановено по АНД № 5802/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 129-ти състав.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № 750819-F74904/19.01.2024 г., издадено от Л. П. Х. – началник на Отдел „Оперативни дейности“ – С., Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, с което на дружеството, на осн. чл. 278б, ал. 3 от Данъчно-осигурителния кодекс /ДОПК/ е наложена имуществена санкция в размер на 15 771,80 лева, за нарушение на чл. 127и, ал. 2 от ДОПК.

В жалбата се релевират доводи, че постановеното решение е незаконосъобразно, като издадено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди се и че решението е постановено в нарушение на чл. 21 и чл. 134 от НПК и чл. 14, ал. 3 от АПК и чл. 305, ал. 3 от НПК. Счита, че решението е постановено при липса на яснота как съдът е определил деянието като съставомерно. Излага доводи, че освен

липса на описание на нарушението и налице и пълна неяснота относно мястото на извършването му. Счита, че е невъзможно да се установи авторството на заповед и списък на СВФР. Така е мотивирано искане за отмяна на въззивното решение, като бъде постановено ново по същество ,с което да се отмени оспореното НП. Претендират се разноски.

В съдебно заседание, касаторът редовно призован, се представлява адв. Д., който моли да бъде уважена касационната жалба и претендира разноски за въззивната инстанция. Ответникът – началник на отдел „Оперативни дейности“ С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД Фискален контрол в ЦУ на НАП, редовно призован, представлява се от процесуалния си представител юрк. Й. Й., в съдебно заседание моли да бъде отхвърлена касационната жалба като неоснователна. Претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение , че постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:

Жалбата е процесуално допустима – подадена от процесуално легитимирано лице, по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, в предвидения в разпоредбата на чл. 211, ал. 1 от АПК преклузивен срок, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

С обжалвания съдебен акт съдът е потвърдил Наказателно постановление № 750819-F74904/19.01.2024 г., издадено от Л. П. Х. – началник на Отдел „Оперативни дейности“ – С., Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, с което на „АДМ Разград“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], на осн. чл. 278б, ал. 3 от ДОПК е наложена имуществена санкция в размер на 15 771,80 лева, за нарушение на чл. 127и, ал. 2 от ДОПК.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е установил от фактическа страна, че на 04.12.2023 г., в 23:38 ч., при извършена проверка на ГКПП „Р. Д. мост“ на МПС марка „М.“, рег. № ААFN208 на МПС и рег. № ААСG823 на ремарке и водач: Nagy Istvan е установено, че се превозва стока, включена в списъка на СВФР - Глюкоза и сироп от глюкоза, несъдържащи фруктоза или съдържащи тегловно в сухо състояние по-малко от 20% фруктоза: Други/код - 17023090/ количество: 24 000 кг. Органите по приходите са съставили „Протокол за извършена проверка на СВФР при ВОД“ 180602861788_1 от 04.12.2023 г. Започнат час на съставяне на протокола - 23:38 часа, завършен в 23:47 часа. Изпращачът на стоката е „АДМ Разград“ ЕАД, а получател - „ТОPOLE SP ZOO“ с VIN: PL1182059719 – Р. Полша. В тази връзка на 11.12.2023 г. органите по приходи са извършили документална проверка в офис на „АДМ Разград“ ЕАД, намиращ се на адрес за кореспонденция [населено място], С. индустриална зона. Проверката е извършена в присъствието на А. Н. Д. на длъжност „транспортно планиране и логистика“ и Н. Р. на длъжност ръководител екип „обслужване на клиенти“ и за извършената проверка е съставен ПИП N:0102642/1.12.2023 г. При извършената проверка задълженото лице е представило следните документи - ЧМР от 04.12.2023 г., Invoice № [ЕГН]/1 1.12.2023 г., Сертификат за анализ на стоката от 04.12.2023 г., пакинг лист от 03.12.2023 г., кантарна бележка, писмени обяснения. Установено е от представените документи, че фирмата доставчик е „АДМ Разград“ ЕАД и получател на стоката е - „ТОPOLE SP ZOO“ с VIN:

PL1182059719 – Р. Полша. Превозваната в провереното МПС стока е описана в представената фактура N:[ЕГН]/11.12.2023 г. с наименование: GLUCOSE SYRUP /код 17023090 /- 24 000 кг. на обща стойност 39 429,53 лв. В представено писмено обяснение е посочено, във връзка с доставка на „АДМ Разград“ ЕАД с номер 81788488 с МПС с рег. № ААFN208 на МПС и рег. № ААСG823 на ремарке с продукт ADM GLUCOSE S451 не е деклариран У. в системата на НАП. Причината е, че товареното първоначално е планирано за дата 02.12.2023 г., но в следствие е преместено на 03.12.2023 г. Поради закъснението на МПС превозващо стоките, товареното се състояло на 04.12.2023 г. и не е деклариран У.. При извършена проверка в ИСФК - "ВОД", за У., за посочената доставка не е установена подадена Декларация с У. номер. Установено е, че не е подадена Декларация с У. с номер за посочената доставка.

Въз основа на изложеното е прието, че дружеството „АДМ Разград“ ЕАД е нарушило разпоредбата на чл. 127и, ал. 2 ДОПК, съгласно която за всеки отделен превоз на СВФР, който започва от територията на страната и завършва на територията на друга държава-членка на ЕС, доставчика или продавача/прехвърлител в тристранна операция или първият доставчик във верига последователни доставки на стоки, следва да декларира предварително данни за превоза преди започване на натоварване на транспортното средство. Прието е, че нарушението е довършено, т.е. извършено на 04.12.2023 г., с оглед на посоченото в писмените обяснения, дадени от Отдел „Логистика“ на „АДМ Разград“ ЕАД относно процесния случай, в които изрично е посочено, че товареното на въпросната стока е било планирано първоначално за 02.12.2023 г., но след това е преместено за 03.12.2023 г., а поради закъснение на камиона реално е осъществено на 04.12.2023 г. и не е декларирано У. /уникален номер на превоз/. Датата на натоварване на превозното средство и изпращане на стоката – 04.12.2023 г., е установено и от приложения превозен документи – ЧМР.

За констатираното нарушение срещу дружеството е съставен АУАН № F747904/11.12.2023 г., който е предявен и връчен на Ц. Ц., в качеството на представляващ „АДМ Разград“ ЕАД. Срещу съставения АУАН не е подадено възражение в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН, като въз основа на него е издадено обжалваното НП № 750819-F74904/19.01.2024 г., с което на „АДМ Разград“ ЕАД, на осн. чл. 278б, ал. 3 от Данъчно-осигурителния кодекс е наложена имуществена санкция в размер на 15 771,80 лева, за нарушение на чл. 127и, ал. 2 от ДОПК. На осн. чл. 53, ал.2 ЗАНН, в издаденото НП е уточнено, че нарушението е извършено в [населено място], доколкото дължимата информация е следвало да постъпи по електронен път в сървъра на НАП в [населено място], а не в [населено място], както е посочено в издадения АУАН.

Описаната фактическа обстановка, съдът е установил въз основа на показанията на актосъставителя С. Й. С. и писмените доказателства, представени с жалбата и административно наказателната преписка, приобщени на осн. чл. 283 НПК: извлечения от Заповед №ЗМФ-543/03.08.2023 г., Заповед № ЗМФ-1295/28.12.2023 г., Заповед № ЗМФ-169/20.02.2024 г., издадени от министъра на финансите и публикувани на интернет страницата на Министерство на финансите; протокол за извършена проверка сер.АА №0102642/11.12.2023 г.; протокол за извършена проверка на СВФР при ВОД/при напускане на страната № 180602861788_1 от 04.12.2023 г.; писмено обяснение от Н. Р. от Отдел „Логистика“ на „АДМ Разград“ ЕАД; представени от „АДМ Разград“ ЕАД документи във връзка с проверения превоз: ЧМР

от 04.12.2023 г.; фактура – invoice №[ЕГН]/11.12.2023 г.; сертификат за анализ на стока от 04.12.2023 г. , пакинг лист от 03.12.2023 г. и кантарна бележка; Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП.

С оглед на така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът е приел, че АУАН и оспорваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи, при изяснена фактическа обстановка, в предвидената от закона писмена форма и съдържание, при спазване на установения ред и в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. И двата акта съдържат изискуемите съобразно разпоредбите на чл. 42, ал. 1 ЗАНН и чл. 57, ал. 1 ЗАНН реквизити, в това число описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, посочване на времето и мястото на извършването му, нарушените законови разпоредби и доказателствата, които го подкрепят. НП е издадено от компетентен орган – С. Д., началник на Отдел „Оперативни дейности“ – С., Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, упълномощен със Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на изп. директор на НАП.

В заключение въззивния съд е направил извод, че отговорността на дружеството жалбоподател е ангажирана за това, че за процесния превоз преди натоварване на транспортното средство със СВФР – глюкозен сироп, не е подал декларация по електронен път до НАП. Нарушението безспорно е извършено на 04.12.2023 г.

Предвид това съдът е приел, че наложената на „АДМ Разград“ ЕАД имуществена санкция е правилно индивидуализирана 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност, но не по-малко от 5 000 лв., в случая 15 771.80 лв., представляващ 40 % от данъчната основа на превозваната стока – 39 429.53 лв.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

По смисъла на чл. 220 от АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. В хода на съдебното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила. От страна на въззивния съд е проведено съдебно следствие, в хода на което е извършено пълно изследване на всички факти и обстоятелства, които са от значение за правилното изясняване на случая. Нарушението е описано ясно, точно и конкретно.

Настоящата инстанция констатира, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Установяването на административното нарушение и налагането на административно наказание са извършени от компетентните административни органи, при изяснена фактическа обстановка, в предвидената от закона писмена форма и съдържание, при спазване на установения ред и в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН, като и двата акта съдържат изискуемите съобразно разпоредбите на чл. 42, ал. 1 ЗАНН и чл. 57, ал. 1 ЗАНН реквизити, в това число описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, посочване на времето и мястото на извършването му, нарушените законови разпоредби и доказателствата, които го подкрепят.

Съгласно чл. 127и, ал. 2 от ДОПК при превоз на стока с висок фискален риск, който

започва от територията на страната и завършва на територията на друга държава – членка на Европейския съюз, доставчикът или продавачът/прехвърлител в тристранна операция или първият доставчик във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз преди започване на натоварването на транспортното средство и потвърждава изпращането на стоката след излизане на транспортното средство от територията на страната.

Съгласно чл. 278б, ал. 3 от ДОПК, лице, което не изпълни задължение по чл. 127и, ал. 1 - 5, се наказва с глоба - за физическите лица, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност, но не по-малко от 5 000 лв. В случая размерът на санкцията е правилно определен в размер на 15 771.80 лв., представляващ 40 % от данъчната основа на превозваната стока - 39 429.53 лв.

Нарушението е правилно квалифицирано от наказващия орган и правната квалификация на същото съответства на установените по делото факти.

Съдът е разпитал актосъставителя и правилно е приел неговите действия за съответни на закона. Не се откриват вътрешни противоречия в показанията му и те не противоречат на писмените доказателства по делото, поради което същите правилно са били кредитирани от първата съдебна инстанция.

Съдът е приел, че наказателното постановление е правилно от материалноправна гледна точка. Изводите на въззивния съд по отношение на извършването на нарушението на чл. 127и, ал. 2 ДОПК и неговата наказуемост са правилни и се споделят напълно от касационната инстанция.

Законосъобразно и в съответствие със задължителната съдебна практика с обжалваното решение е отказано приложението на чл. 28 от ЗАНН. Касае се за административно нарушение на просто извършване, доколкото фактическият му състав не включва настъпването на конкретни вредни последици.

Неоснователни и необосновани са и доводите в касационната жалба, относими към заповедите на МФ ,с които се утвърждава списъкът на СВФР . Настоящата съдебна инстанция споделя изложените аргументи, мотивирали първостепенният съд да потвърди оспорения акт, като при условията на чл.221 ал.2 от АПК препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат преповтаряни.

Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по смисъла на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

На основание чл. 63д, ал.1 ЗАНН съдът дължи произнасяне по претенцията на страните за присъждане на разноски.

Предвид изхода на спора и по аргумент от противното на чл.63д,ал.1 ЗАНН неоснователна е горната претенция на касатора, като при отхвърляне на искането за присъждане на разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 63д,ал.3 вр. ал.5 ЗАНН на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 100 лв., съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание на чл. 221, ал. 1, ал. 2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, XXII - ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2869/18.06.2024 г., постановено по АНД № 5802/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 129-ти състав.

ОСЪЖДА „АДМ Разград“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], С. индустриална зона, да заплати на Национална агенция по приходите “ разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.